

HANCZ LÁSZLÓNÉ, sz. Fall Veronika temetése
Tatabánya, 2015. június 29.

Testvéreim!

1980-ban Gyarmatra kerültem, ami első állomáshelyem volt. Itt ismertem meg Veronika szüleit.

Édesapja, János bácsi karakteres, kemény ember volt

Édesanyja, Jolán néni a szelíd, anyai szeretet mintaképe.

Veronika jelleme, embersége, karaktere, nagyrész szüleitől örökölt, tanult elemekből állt össze.

Minden léleknek nyoma marad a Földön.

Mindenkinek van, lesz szellemi-lelki végrendelete, ha leírja, ha nem, ha elmondja, ha nem. Ahogy élünk, az utódaink számára a lelki végrendelet.

Számomra Veronika szellemi-lelki végrendelete a következő:

- **Készséges volt.** Ez az önzetlenséget és a jóságot jelenti. Mindenkinek segített. Vendégül látta a lépcsőház gyermekeit. Bármit kértek tőle, szívesen és jóindulattal segített.
Sokszor elkértük a Neszmély fölötti kisházat. Egy alkalommal a Börzsönybe indultunk az ifjúsággal, de a megáradt patak miatt nem tudtunk bemenni a kulcsosházba. Késő este hívtam fel Verát, hogy elmehetnénk-e a kisházba? Azonnal igent mondott. De elmondtam csak éjfél körül érünk oda a kulcsért. Gondolkodás nélkül válaszolta, nem baj, megvár bennünket.
- **Mindenkivel megtalálta a hangot.** Világunkban nagy erény ez, amikor oly kevesen értik egymást, amikor sokan elzárkóznak mások elől.
Veronikának megadatott ez a ritka emberi tulajdonság.
Aki figyel mások rezdüléseire, az egységesítő pont lesz.
Veronika egyik közösségi társa ezt írta róla:
"Ő olyasvalaki volt, akivel sok éve együtt ültünk a találkozókön, de alig tudtunk egymásról valamit - valami adatot. Ugyanakkor a lelke képes volt annyira megnyílni, hogy az utóbbi néhány évben olykor nagyon együtt rezegtünk... igen magasra értékeltem az érzékenységét. Ő egyike volt azoknak a csendes közösségi tagoknak, akik alig látszottak, jelenlétükben mégis azonnal megjelent a hatásuk... Végig hűséges volt."
- **Kereső volt lélekben és szellemben.** Igényes volt, sokat olvasott.
Finom lelke volt. Ha kritikát mondott, soha nem volt bántó. Tudott jól mondani másokról akkor is, ha valaki nem volt neki szimpatikus.
Nem szerette a közhelyes beszélgetéseket. Ha telefonon beszélünk, mindig mély gondolatokra vágyott. Kérdezte az olvasmányaimat, a véleményemet. Az új gondolat elgondolkodtatta, megérintette.

- **Ahogy gyermekeit felnevelte** férje, Laci 1988-ban bekövetkezett halála után, arra nehéz szavakat találni. Diplomát adott mindegyik gyermeke kezébe. Küzdött akkor is, amikor minden nehéz volt és fájdalmas. Egy alkalommal azt kérdeztem tőle, nem akar-e maga mellé egy társat, együtt talán könnyebb lenne a küzdelem. Határozottan rám nézett és azt mondta: „Nem akarom a gyermekeim lelkét megzavarni.”
- **Volt türelme, szeretete, energiája** - rengeteg tennivalója mellett – ápolni a nagynénjét. Először Győrbe járt hozzá, majd saját házában ápolta, gondozta, látását elveszített rokonát, közel két évig. Magam is megtapasztaltam ezen karitatív munkáját, amikor Győrben közösen imádkoztunk, áldoztunk a nagynéni lakhelyén.
- **A közösségi és emberi kapcsolatok fontosak voltak neki.** Hűséges barát, hűséges közösségi tag volt. Az 1980-as évek előtt megismerkedett a Bokor bázisközösség tanításával. Szívében megőrizte azt haláláig. Testvérbarátaihoz, közösségi társaihoz fűződő barátságát soha fel nem adta volna.

Veronika testvérünk gyermekeit, unokáit biztatom, üljenek össze és írják le szellemi-lelki végrendeletét: mit tanultak az édesanyjuktól, a nagymamájuktól, mi az, ami életreszóló nyomot hagyott bennük.

Ugyanígy tegyenek közösségi tagjai is, hogy ne vesszen a feledés homályába a példa, amit a mellettünk élő embertársunk mutatott

Mert Veronika testvérünk értékes, gazdag, nagyon küzdelmes, példamutató életet élt.

Áldja ezért a Mindenható, és nyerje el földi életének méltó jutalmát.

[Vincze József]